

ТЕОРЕТИЧНА МОДЕЛЬ ФІЗИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ПРИ ДЕФОРМАЦІЇ ДВО-ТА ТРИШАРОВИХ ПЛАСТИН

ст.викл. Однодворець Л.В., студ. Сінашенко О.В.

Деформація - це зміна взаємного розташування частинок матеріального середовища, яке приводить до зміни форми та розмірів тіла або його частин та викликає зміну сил взаємодії між частинками, тобто виникнення напружень. Деформованими можуть бути всі речовини. Деформація може бути слідством теплового розширення, взаємодії магнітного та електричного полів та дією зовнішній механічних сил. Оскільки, на сучасному етапі розвитку мікроприладобудування та оптоелектроніки широке застосування одержали багатошарові плівки та пластини, дослідниками проводяться експериментальні дослідження деформації, тензоефекту та макронапружень в багатошарових зразках на основі металів та напівпровідників, створюються нові теоретичні моделі фізичних процесів деформації.

Авторами [1] запропонована математична модель фізичних процесів малої та великої деформації для дво- та тришарових пластин при зміні температури, побудована методом комп'ютерного моделювання. Об'єктами дослідження були вибрані двошарові Ni/Al_2O_3 , Al/Si та тришарові $Ni/Ni_x(Al_2O_3)_{1-x}/Al_2O_3$ системи. На основі класичної теорії Кирхгофа були отримані математичні співвідношення для різних видів деформації, які пов'язували напругу, кривизну та товщину шарів

біпластини або тришарової пластини з градуйованим шаром - шаром, який утворюється в результаті взаємної дифузії сусідніх шарів, та могли бути повірняні з експериментальними результатами.

Наприклад, для біпластин $\text{Ni}/\text{Al}_2\text{O}_3$ величина викривлення поверхні $k = 1,07$ при $\frac{L_x}{d_1 + d_2} = 50$ (L_x - геометричний розмір поверхні біпластини, d_1 , d_2 - товщини першого та другого шару, відповідно); $k = 0,76$ при $\frac{L_x}{d_1 + d_2} = 100$; $k = 0,48$ при $\frac{L_x}{d_1 + d_2} = 150$ і т.д.

Авторами роботи [1] встановлено, що вид деформації залежить від відношення довжини пластини до її загальної товщини або товщини її окремих шарів, від матеріалу зразка та його температури. Збільшення загальної товщини плівки при фіксованій товщині підкладки приводить до виникнення нелінійної пружньої деформації. Між двома шарами завжди існує так званий градуйований шар, який виникає завдяки дифузійним процесам та може значно змінювати плоскосні напруги. Можна розрахувати максимальне значення напруги, при якому при великих деформаціях відбувається руйнування зразка.

1. Finot M., Suresh S. Small and large deformation of thick and thin-film multi-layers: effects of layer geometry, practicity and compositional gradients // J.Mech. Solids. - V.44, 1 5. - 1996. -P. 683 - 721